

2. Thomas Korsgaard: Vintermedister

Novellen indgår i novellesamlingen Skam: noveller. Novellesamlingen er redigeret af Tine Flyvholm og Louise Kønigsfeldt i 2017.

Thomas Korsgaard (f. 1995), dansk forfatter.

Han trykker på knappen til en dørtelefon. Det har været en lang tur. Men han syntes ikke, han kunne blive ved med at aflyse. Nu svarer hun ikke. Hun har boet der i lang tid efterhånden, i den røde murstensbygning med de grønne træaltaner i udkanten af byen. Op mod de gamle fabriksskorstene. Det var kommunen, der
5 anviste boligen til hende. Det var en stille og rolig skilsmisse, sådan har han hørt hende omtale den, stille og rolig. Han tænker tit på, da faren rev alle lamper ud af væggene. Pudset, der faldt ud af hullerne, hvor skruerne sad. Fjernsynet, der gik i stykker, da han ville kaste det ind bag i bilen. De små elektronikmoduler, der lå overalt på asfalten.

10 Han holder knappen inde nu, men hun lukker ikke op. Han tænker på det, hun sagde i telefonen, at de skulle have en rigtig hyggeaften. Han tager sin telefon i jakkelommen og forsøger at huske hendes nummer. Tager det ciffer for ciffer, håber, at han husker rigtigt.

»Hej søtte!¹«

15 »Hvorfor lukker du ikke op?«

»Er du her nu?«

»Ja, jeg har stået ude foran i ti minutter.«

»Undskyld, jeg kunne ikke rigtig høre det. Hej søtte, kom da ind.«

Han skubber døren ind med skulderen og går op på anden sal. *Hands Up*² med
20 Ottawan runger fra en lille CD-afspiller i gangen. Han smider jakken på gulvet, går hen og skruer ned for musikken. Hun siger et eller andet inde fra køkkenet, han kan ikke høre det.

Der hænger glade citater overalt i morens lejlighed. De var det første, hun købte, da hun fik penge efter skilsmissen. Han synes, man får dem kastet i hovedet.
25 Det starter på dørmåttten: *Oh shit it's you again*. På metalskilte, hun har sømmet op på væggene: *Live your life*. På tomme kaffekrus på glasbordet i stuen: *Smile it's friday*. På T-shirts, han ikke kan huske at have set før, som hænger udstillet: *Verdens bedste mor*. I et hjerte på et klistermærke, der hænger på spejlet: *Glæde*. På toiletbrættet: *Wanna talk dirty?*

30 Moren står i køkkenet. Hun har sin lilla velour-dragt på og råber, selvom han står lige bag ved hende. Hun har ikke lagt mærke til ham.

»VI SKAL HAVE SÅDAN EN VINTERMEDISTER, SKAT, OG VED DU HVAD?«

»Hvorfor er det, du ikke tænder for emhætten?« spørger han. Hun bliver forskrækket, da han strejfer hendes skulder. På panden ligger medisteren og sveder.
35 Hun står og trækker frem og tilbage i håndtaget, mens hun ryger. Han går hen til vasken, drikker direkte fra hanen.

»Hvad så?« spørger hun.

¹ søtte: (dialekt) ”søde” eller ”skat”.

² *Hands Up*: pophit fra 1981.

»Ja, hvad så?«

40 »Går det godt? Er der gang i den? Har du fået lavet den der store opgave?«

»Min bachelor?«

»Ja, den!«

»Det er længe siden. Jeg fik fire.«

Hun går hen og giver ham et kram, siger, han er dygtig, at hun er stolt af ham.

45 Han siger, at det ikke er en god karakter, ikke noget at være stolt af. Hun siger, at hun ikke er så godt hjemme i den nye skala. Hun hælder pulver ud af et brev og ned i en kasserolle.

»Det er da bestået, er det ikke?«

Hun tager en cigaret fra en plasticboks, der står på bordet. Han hoster en smule,

50 det har altid været hans måde at vise hende på, at han hader røgen. Han ryger selv, men hendes cigaretter er værre. Hjemmerullede, man kan mærke kræften trænge ned i lungerne, når man ryger dem.

Da hun vender sig, falder skodden fra cigaretten ned på kogepladen. Det drysser. Han læser på emballagen til kødet. Næringsindholdet, fedtprocenten.

55 »Det er, fordi der er åbnet sådan en Aldi nede over for hende blomsterdamen, hende den pisse sure. De har sådan nogle gode tilbud på kød, noget nyt hver uge. Så det blev lige medisterpøls'. Og ved du hvad mer'? Det er bare billy³, billy, BILLY!« Hun slår en knyttet næve ud i luften på det sidste ord, hun er så begejstret. Det er alle de skilte, tænker han. Alle de lalleglade budskaber, hun har hængende.

60 Hun skruer op for musikken igen. Vrikker med hofterne, det er gigt. Han slukker for CD-afspilleren, da hun er tilbage ved komfuret.

»Ej, hvorfor slukker du?«

»Den minder mig om Cypern.«

65 »Ja, nu du siger det. Det var fandeme en god ferie.«

»Det er længe siden.«

»Og sådan et godt hotel! Rigtig luksus. Seks stjerner herfra. Synes du ikke også?« siger hun og åbner et vindue.

»Jo, bortset fra at I blev skilt en uge efter, så var det vel en fin ferie.« Hun

70 pisker som en gal i sovsen, ryster stegepanden med medister. Små perler af fedt syder, sprænger op på hendes trøje.

»Det er jo længe siden nu. Hvis man nu lægger det lidt væk, over i fortidsposen, så var det sgu da en god tur. Vi hyggede os da meget godt.«

»Skal jeg dække bord?«

75 »Ja, det må du gerne, søtte. Det er dejligt, du er her. Det er jo ikke så tit, jeg ser noget til dig.«

»Der er jo også ret langt,« siger han og tænker på de tre timer i tog.

»Ah, så er der vist ikke længere.«

Hun har kun fadølsglas i skabet, det er nogle, hun engang har stjålet nede på

80 Storkereden. Hun sneg dem ned i sin taske, før hun gik. Han var selv med nogle gange. Børn skal ikke være her, sagde manden bag baren, men hans mor råbte bare, at han skulle holde sin kæft og gøre det, han havde forstand på.

³ billy: (dialekt) "billig".

»Nå, hvad vil du have at drikke?« Hun retter sig selv. »Ej, du er så stor, du kan selv lige finde noget.«

85 Han vil bare have et glas mælk og går hen til køleskabet. En hylde er helt fyldt med sprut. Han tager en Kongens Bryg ud, holder den op foran hende.

»Du er ikke begyndt at drikke igen, vel?«

Hun skruer op for blusset. Medisteren skrumper ind på panden.

»For så ved du godt, hvad jeg gør,« siger han.

90 »Hold nu kæft, knægt! griner moren. »Det er sgu da Jannicks sprut, den festa-be.«

Hun smager sovsen til. Nogle øl vælter, da han får fat i en liter mælk. Han ser på hende længe.

»Jamen det ER hans. Det er, fordi hans køleskab er brudt sammen. Han er sgu
95 lige så nærig som sin far, han slog relæet fra, da han skulle med hende der tøse-pigen ... Sanni! Hende fra HF, de skulle på weekendtur, og så ville apparatet ikke tænde igen, da han kom hjem, og han har jo ikke råd til et nyt før den første. Så nu har han sgu al sin mad og sådan til at stå her.«

Han finder bestik og lægger det på det lille bord i køkkenet. Det er ægte sølv,
100 hun arvede det, da mormoren døde. Han har lyst til at sige, at hun ikke må komme det i opvaskemaskinen, da han ser de store kalkmeleringer på dem. Hun smager sovsen til.

»Jeg har faktisk aldrig jævnet med Maizena⁴ før. Det er sgu da lækker'. Det bliver godt, det her.«

105 »Han kan ikke finde på at komme i aften, vel?«

»Hvem?«

»Jannick sgu da.«

»Altså...« starter moren. »Han ville faktisk lige kigge hurtigt ind og hente noget pålæg og lidt... Men han skulle vist spise henne ved Sanni først.«

110 »Det mener du ikke. Du tager pis på mig, ikk'?«

»Det er jo bare lige hurtigt.«

»Hvad fanden har du tænkt dig, jeg skal gøre, når han kommer?«

»I skal vel også begynde at snakke sammen før eller siden, synes du ikke? Det er jo bare lige lynhurtigt ind og så ud igen.«

115 »Vi har ikke talt sammen i tre år!«

»Det kan I vel begynde på.«

»Det er ikke noget, du skal blande dig i.«

»I kunne vel være lidt...« Han kaster knivene ned i gulvet og tager fat i glassene.

»Lad nu, ligesom om du trækker vejret!« hvisler hun. Han tager en smøg i
120 munden, leder i sine lommer efter en lighter. Hans mor finder sin nede i kavalergangen og kaster den over til ham. Han tænker på dengang, han gik til håndbold, da han griber den og tænder smøgen. Han suger længe på den, mens han kigger på moren. Hun står lidt, tripper og får pusten. Rækker ud efter ham til et kram.

»Jeg gør jo mit bedste, ikke? Jeg elsker jo alle mine børn. Kan I ikke godt prøve? Please? Please!«

Han tyrer lighteren ind i hendes skulder.

⁴ *Maizena*: navnet på et produkt, der bruges til jævning af fx sovs.

»Du er ikke rigtig klog,« siger han og går ud i gangen, finder sin jakke på gulvet.

»Du glemmer vist, at ingen er perfekt,« råber hun. Han svarer ikke. Han har
130 altid straffet sin mor på den måde. Med tavshed. Hun kommer ud i gangen til ham.

»Maden er altså klar nu,« siger hun.

»Jeg tager hjem.«

»Kan vi da ikke lige spise først? Bare hurtigt? Jeg har tændt stearinlys.«

Han smækker døren, står længe i opgangen og ryger færdig. Inde i lejligheden
135 tænder hun for musikken, den samme sang. Så skodder han mod den grønne væg
og forestiller sig moren, der sidder ved det dækkede bord, at hun åbner en øl og
venter med at spise. At det ringer på døren igen, at musikken er for høj til, at hun
kan høre det. At hans bror vil gå ind i den ulåste lejlighed og give hende et knus.
Hej, Jannick, kan han høre hende sige, maden er faktisk allerede klar, jeg ved
140 godt, at du nok har spist. Og broren vil sige, at man altid kan spise sin mors mad,
og hun vil grine, give ham et knus mere og sige, det tænkte jeg nok, jeg har fak-
tisk også dækket bord, to minutter, så er sovsen perfekt, du kan lige tage noget at
drikke, find noget i køleskabet, forsyn dig selv. Og hans bror vil åbne køleskabet,
vælge en øl, knappe den op og sætte sig til bords. Og moren vil stå med ryggen til,
145 skrue op for blussene og piske amok i sovsen til skindet opløses og dykker ned
under overfladen.

Sådan forestiller han sig det, mens han går ned ad trapperne. Musikken forsvin-
der, da han når ned på stueplan. Han tænder en cigaret mere og bliver stående ved
hoveddøren. Går tilbage. Piller skiltet med nej tak til reklamer af hendes postkas-
150 se, der er et firkantet omrids i metallet. Går.